

[Finansministeren.]

det Spørgsmaal vil jo, som sagt, nu blive nærmere behandlet i Skattekommissionen.

Det ærede Medlem Hr. Alfred Jensen var inde paa en udførlig Kritik af Beregningen af Statistisk Departements Detailpristal, og saa vidt jeg forstod, var hans Hovedbetragtning den, at den Fordeling af Vareforbruget, som Statistisk Departement lægger til Grund for Beregningen, ikke svarer til Indtægtsniveauet for en stor Del af dem, der faar deres Indtægter reguleret efter Pristallet. Det ærede Medlem har bl. a. henvist til, at f. Eks. Fødevarer spiller en procentvis større Rolle for de smaa Indtægter, altsaa bl. a. for Aldersrente- og Invaliderrentenydere. Hvis det nu var saadan, som det ærede Medlem synes at formode, at Beregning af Pristal svarende til de forskellige Indtægtsniveauer, de forskellige Grupper af Forbrugere, førte til væsensforskellige Resultater, saa maatte man tage under Overvejelse, om der burde indføres Beregning af flere forskellige Detailpristal, svarende til de forskellige Indtægtsgrupper, men saaledes ligger Sagen ikke.

Alle Erfaringer viser, at Pristallet ikke paavirktes meget gennem den Forskel, der gør sig gældende i Fordelingen af Forbruget inden for de Indtægtsgrupper, der her er Tale om, og endvidere er den Paavirkning, der kan blive Tale om, af mere tilfældig Karakter. Der er ikke Tale om, at et Pristal, beregnet specielt for de smaa Indkomster, paa Forhaand kan ventes at bevæge sig i nogen bestemt Retning i Sammenligning med et Pristal paa de noget større Indtægter. At Indtægtens Størrelse og den forskellige Forbrugsfordeling for de Befolkningsklasser, det her drejer sig om, ikke spiller nogen væsentlig Rolle ved Prisberegningerne, følger i øvrigt af, at de Faktorer, der paavirker Pengenes Købekraft, Valutaforholdene, den almindelige Prisudvikling paa Verdensmarkedet o. s. v., naturligvis virker paa alle Varepriser, om end til Tider i et noget forskelligt Tempo. Vore Erfaringer paa dette Omraade er ganske de samme, som man har gjort i andre Lande. Alle Steder har de foretagne undersøgelser bekræftet, at der ikke er nogen Grund til at beregne forskellige Pristal for de forskellige Indtægtsgrupper.

Hvad specielt angaar den Forskel, det ærede Medlem paaviste i Udviklingen af det almindelige Pristal og det Pristal, der beregnes til Regulering af Tjenestemændenes Reguleringstillæg, skal jeg gøre opmærksom paa, at der for Tjenestemandspristallets Vedkommende foreligger en spe-

ciel Beregning, som er anvist i Tjenestemandsløven, og som ikke uden videre kan sammenlignes med Beregningen af det almindelige Detailpristal. For Tjenestemændenes Vedkommende har man indskrænket Beregningen til at omfatte de fire Forbrugsgrupper: Fødevarer, Beklædning, Brændsel og Belysning og Husleje, idet man har udeladt Skatter, Kontingenter o. lign. og Andre Udgifter. Denne Udskillelse af visse Forbrugsomraader hænger sammen med Opbygningen af Tjenestemændenes Lønninger i de forskellige Lønningsdele, idet Hensynet til Skattniveauet finder Udtryk gennem Stedtillægget. Det er klart, at naar man saaledes opbygger Tjenestemandspristallet paa et andet principielt Grundlag, kan man ikke uden videre drage Sammenligning med Detailpristallet. Hvis man imidlertid sammenligner paa ensartet Grundlag, altsaa betragter de samme Forbrugsomraader i begge Beregninger, kommer man til praktisk talt samme Resultat. Den Forskel, det ærede Medlem anfører, skyldes altsaa Bevægelsen i de Forbrugsgrupper, der ikke indgaar i Beregningen af Tjenestemandspristallet, og her er Forholdet det, at Pristigninger i Gruppen Skatter og Kontingenter og Andre Udgifter altid er længere om at slaa igennem, ligesom en Prisnedgang omvendt viser sig senere her end i de øvrige Grupper.

Det ærede Medlem Hr. Holger Eriksen omtalte Arbejdstiden for Plejerne paa Sindssygehospitalerne og anmodede mig om at se velvilligt paa det Andragende om en gradvis Regulering over mod de 8 Timer, som er indgivet af Personalets Organisation. Jeg skal dertil sige, at Finansministeriet er villigt til at medvirke til en rimelig Løsning af dette Spørgsmaal.

Det ærede Medlem Hr. J. S. Foget henstillede til mig, at Finansministeriet viste Velvilje med Hensyn til Inddragning af Akkordlaanene — de Laan, der er ydet af Erhvervenes Laanefond — under Gældssaneringen og spurgte, hvilken Motivering der var for Utilbøjeligheden i saa Henseende. Jeg vil dertil gerne sige, at den Hovedbetragtning, som her er lagt til Grund, og som jeg forstaaer Bevillingsudvalget i det hele deler, er den, at hvis man i stor Udstrækning gik med til at inddrage Akkordlaanene under Gældssaneringen, vilde man simpelt hen derigennem formindske de Muligheder for Gældssanering, som Gældssaneringsloven byder paa. Forholdet er nemlig det, at der er stillet Beløb af 100 Mill. Kr. til Raadighed for Gældssaneringen — den er limiteret —, og hvis man bruger en væsentlig Del af